

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. oktober 2021 — Europæiske arrestordre udstedt mod HM (sag C-428/21 PPU) og TZ (sag C-429/21 PPU) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)

(Forenede sager C-428/21 PPU og C-429/21 PPU) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – præjudiciel hasteprocedure – retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – artikel 27, stk. 3, litra g), og artikel 27, stk. 4 – anmodning om samtykke til retsforfølgning for andre lovovertrædelser end dem, der lå til grund for overgivelsen – artikel 28, stk. 3 – anmodning om samtykke til videreovergivelse af den berørte person til en anden medlemsstat – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – retten til en effektiv domstolsbeskyttelse – den berørte persons ret til at blive hørt af den fuldbyrdende judicielle myndighed – fremgangsmåde]

(2022/C 2/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

HM (sag C-428/21 PPU) og TZ (sag C-429/21 PPU)

Procesdeltager: Openbaar Ministerie

Konklusion

Artikel 27, stk. 3, litra g), og artikel 27, stk. 4, samt artikel 28, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, sammenholdt med retten til en effektiv domstolsbeskyttelse, der er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at en person, der er overgivet til den udstedende judicielle myndighed i forbindelse med fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, har ret til at blive hørt af den fuldbyrdende judicielle myndighed, når den fuldbyrdende judicielle myndighed har modtaget en anmodning om samtykke fra den udstedende judicielle myndighed i henhold til disse bestemmelser i rammeafgørelsen, idet denne høring kan finde sted i den udstedende medlemsstat, og idet sidstnævntes judicielle myndigheder i dette tilfælde skal sikre, at den pågældende persons ret til at blive hørt udøves på en hensigtsmæssig og effektiv måde uden direkte deltagelse af den fuldbyrdende judicielle myndighed. Det tilkommer imidlertid den fuldbyrdende judicielle myndighed at sikre, at den råder over tilstrækkelige oplysninger, navnlig med hensyn til den berørte persons synspunkt, til at gøre det muligt for den med fuldt kendskab til omstændighederne — og under fuld overholdelse af sidstnævntes ret til forsvar — at træffe sin afgørelse om anmodningen om samtykke fremsat i henhold til artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584 eller dennes artikel 28, stk. 3, og i givet fald at opfordre den udstedende judicielle myndighed til straks at fremsende den supplerende oplysninger.

⁽¹⁾ EUT C 368 af 13.9.2021.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. februar 2021 — Iveco Orecchia SpA mod Brescia Trasporti SpA

(Sag C-84/21)

(2022/C 2/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Iveco Orecchia SpA

Sagsøgt: Brescia Trasporti SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det foreneligt med EU-retten — og navnlig bestemmelserne i direktiv 2007/46/EF ⁽¹⁾ (især direktivets artikel 10, 19 og 28), ligebehandlingsprincippet, princippet om upartiskhed, princippet om fri konkurrence og princippet om god forvaltningsskik — at den ordregivende myndighed i forbindelse med en offentlig kontrakt for levering af reservedele til busser bestemt til offentlig personbefordring godtager reservedele bestemt til et specifikt køretøj, som dels fremstilles af en anden fabrikant end køretøjets fremstiller og derfor ikke er blevet typegodkendt sammen med køretøjet, og som henhører under en af komponenttyperne omfattet af de tekniske specifikationer som defineret i bilag IV til det ovennævnte direktiv (Liste over krav i forbindelse med EF-typegodkendelse af køretøjer), dels bliver tilbudt, uden at de ledsages af typegodkendelsesattesten og uden oplysning om den reelle typegodkendelse, og derimod på den antagelse, at typegodkendelse ikke er nødvendig, således at det er tilstrækkeligt, at tilbudsgiveren kun udsteder en erklæring om ligheden mellem de tilbudte og de originale typegodkendte reservedele?
- 2) Er det foreneligt med EU-retten — og navnlig artikel 3, nr. 27), i direktiv 2007/46/EF — at en tilbudsgiver i forbindelse med en offentlig kontrakt for levering af reservedele til busser bestemt til offentlig personbefordring selv kan udgive sig for at være »fremstiller« af en specifik ikke-original reservedel bestemt til et specifikt køretøj, især såfremt denne del henhører under en af komponenttyperne omfattet af de tekniske specifikationer som defineret i bilag IV (Liste over krav i forbindelse med EF-typegodkendelse af køretøjer) til direktiv 2007/46/EF, eller skal den pågældende tilbudsgiver — med henblik på at godtgøre, at de enkelte tilbudte reservedele er i overensstemmelse med udbudsprocedurens tekniske specifikationer — godtgøre at være den person, som over for den godkendende myndighed er ansvarlig for typegodkendelsesprocessen i enhver henseende og for produktionens overensstemmelse samt det relaterede kvalitetsniveau, og for direkte at udføre i det mindste nogle trin af fremstillingen af den komponent, som skal typegodkendes, og hvilke bevismidler er i bekræftende fald påkrævede for at godtgøre dette?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5.9.2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (Rammedirektiv) (EUT 2007, L 263, s. 1).

Appel iværksat den 7. juli 2021 af Comercializadora Eloro S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 28. april 2021 i sag T-310/20 — Comercializadora Eloro mod EUIPO — Zumex Group (JUMEX)

(Sag C-415/21 P)

(2022/C 2/17)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Comercializadora Eloro S.A. (ved advokater J.L. Gracia Alberó, P. Merino Baylos og E. Cebollero González)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Zumex Group S.A.

Ved kendelse af 10. november 2021 har Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) fastslået, at appellen ikke admitteres og at Comercializadora Eloro S.A. bærer sine egne omkostninger.